

นิรासมีโวเนีย

โดย

เชื้อ วงศ์สังสาร สต.บ.

กรมปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ

(นิรा�สเรื่องนี้ คณเชื้อแจ้งว่าสั่งมาเพื่อสมนาคึกศัพท์สารอ่านแก้ก้ม ใจดีที่หมายของคุณเชื้อบันนี้ มีข้อความที่น่าสนใจและเป็นความรู้รอบตัวอยู่หลายตอน แต่เสียใจที่หน้ากระดาษจำกัด จึงไม่อาจนำลงได้ทั้งหมด แต่ท่านที่สนใจอาจขอตู้ได้ที่คุณรำพิง ดิตามาน รับรองว่าท่านจะได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อหากท่านจะมีโอกาสได้เดินทางทางเรือไปประเทศอังกฤษอย่างคุณเชื้อบ้าง เป็นทันว่า ล้าท่านได้wareประเทศอังกฤษ หากไม่มีเงิน ฯ ปอนด์ท่านก็จะไม่มีโอกาสได้ถังกรุงไคร หรือ เพราะเหตุใด Travelling Cheque ที่เป็นปอนด์สตอร์ลิงจึงใช้ไม่ได้ในอิตาลี เช่นนี้เป็นตน เมื่อท่านได้อ่านนิรा�สเรื่องนี้จบแล้ว ก็คงจะมีความเห็นพ้องท้องกันว่า อันคุณเชื้อนี้ใช่แต่จะเก่งเฉพาะวิชาการสัตวแพทย์เท่านั้น แม้ในทางกวี ก็ใช่เล่นเสียเมื่อไร — บ.ก.)

นิรा�สเรื่อง มีโวเนีย เพลียหนักหนา

ยลสบแบกจากเรือนเกอนกรกฎ
 เพราะไก่ทุนอังกฤษไปศึกษา
 วัฒนธรรมนำมาแพร่แก่นคร
 ๗๘ ตอนเช้าเก้าโมงกว่า
 ญาติสนิทมิตรสายที่คันเคย
 ให้เวลาคราวจะจากท่าเรือใหม่
 เมียลูกเพอนรักทองจากดาว
 ให้ขันเสียงร้องบอกขอกราบท่า
 เห็นหน้าน้อยค่อยเลื่อนไปไข้หายพลัน
 หักซ้ำโคงແล่นมาสู่เรือใหญ่
 พอเรือเทียบเรือใหญ่ใช้เชือกดึง
 มีโวเนียเรือใหญ่เดินสมุทร
 วิสท์เอเชียบริษัทกลางคนต่างแดน
 ยังมีเก็บนกคนโดยสาร

๒๔๔ ชั้ครวไถรา
 ศิลปวิทยากลับมาสอน
 เป็นคำกลอนฝากริวaise ใจเขย
 มั่งสู่ท่าเรือใหม่ยังใจเนย
 ไม่ละเลยมาช่วงกันอวยพร
 ขันบันไก่ส์เรือ ใจสหัน
 ให้อารณจนบ่ครบริจังพบกัน
 มุ่งตรงหน้าสั่งชั้งขึ้นบัน
 แสนอัคคีกันจิตคิดค้น
 ยังไม่ wary ครุ่นคิดจิทใจถึง
 ให้เรารวงขันเรือไว้ไปแกนแกน
 บริสทธิขาวสั่งคีแสน
 เทียบลักษณะนิสินค้ามหาภัยบ
 เข้าจักการแยกแบ่งเบ็นแท่งที่

เป็นห้องหงับเครื่องใช้สอยเรียบร้อยก็
ถัดไปเก้าตอนเช้าก็ปัตนั้ง
มุ่งตรงไปตามเข้มทิศไม่รีรอ
เหลียวซ้ายแล้วขวาไม่พยั่ง
เป็นเพลงกรรมทำไว้แต่ไรมา
อยู่อย่างไรพสูชาไม่แผลเห็น
ซากลันโอนกัวเราให้เมามัว
หลบไปคนพนผาตาส่วน
ขอกเวลาอาหารเที่ยบไว้เรียบร้อย
สักประเที่ยวเหลบดีประทอก
ข้อมือ “กินเนอร์ เซอร์” เออาจะไป
เวลาเย็นเป็นระเบียบทองเรียบร้อย
พอนังโถะเบี้ยรายการอาหารปลา
เสริจรายการอาหารเย็นเฝ่นเข้าห้อง
คนึงดงอาทิตย์ไม่น่าไป
ครั้งนั้นค่าไม้รั้ว
แต่เกิกมาลูกช้างไม่เคยเลย
แท่งกิจกิจไครเล่าเข้าเสือกใส
ก์เรือน เก่งแท้ยันสำนัง
นอนทำไม่คิดอะไรเป็นภาระ
หวังปริญญาพ่วงมาไม่อ่าห์
ยังไม่หลบเดียงคลันสำคัญชั่นช่า
กระทนนาวาพาเรือให้แก่วงไกว
บังเอญวันนันทร์งามอย่ามาย
ลูกจากห้องย่องมาคาดพาม
พາพາทะเดພາແດຄາพາ
หากมีโน้มยงนงราม

กับคนมีัญชาให้ขาดลง
ของสร้างติดไฟแล่นไปป่าวอ
สันแสงทองอาทิตย์พรางจากเมฆา
คลันให้ลดลงทุ่มเรือนนากลัวหนา
จังใจพ้าพรากระซูกหักขับทัว
กับข้าวเหม็น คลันเหยรให้เวียนหัว
ยงพันพัสดุคงเหานอนตาปราวัย
เดียงกรุงกรุงกรุงกรุงกรุงคงบุญ
คนเชิฟคงพร้อมหน้ารับมาไว
จังร้องบอก “คำอิน” ได้ยินใหม
ลากขันไว้หยิบสบดุกกาบา
เนคไกห้อบหักผัดหรหร้า
ต้องก้มหนา กันพลันเพอกันตาย
แล่ำท้องเข้านอนดอนใจให้ญ
เรียนทำไม่วิชาการขคร้านเชย
ยงอกอกใจแท้แม่คุณเช่ย
ไม่สเบยบ เป็นการทรมานองค์
ให้ออกไปศึกษาพาให้หลง
สมัครทางฉันอย่างไปครรภ์ได้ร
มุนานะทั้งความเพียรเรียนอักษร
บทรุ่มส์แคว้นสกแคนไกล
เป็นบังทาน่าทันเห็นคลันให้
สักเมื่อไรเล่าจะถังกันสักที
น้ำประกายใสสว่างกระจำส
ลูกเกาอนอนคุพ้า karma
ลวนน่าเพลินจิพิศอว่ำ^{น้ำ}
พร่องามพร่องอกซ์ตรา

โน่นเมฆน้อยลอยไปพำใจล้ว
คงนึงคืนพราวอยอกกล้ำยَا
ปล่อยใจลอยพลดอยคิกดงคนอัน
ทรงแท้ออกนอกแครวันแกนไทย
เมฆคล้ายงันทรากให้มีมิติ
สองมือก่ายใจสະห้อนให้ร้อนรน
หนังสิงหารือดงซังยงผั่ง
เป็นเมืองท่าของจังกฤษโบราณมา
แท้เรือเราโซคดเป็นทสุก
ขัญชาส์เควย์ทเดือนสิร์กาวน้ำ
สินค้าย่างมากมายหลายร้อยพื่อน
กลิชักกลางคืนเงินจันเจือ
แท้อาทิต กดแซก มั่นชเกยฯ
แท้ ทแท้มันก์ทำตามทำนอง
ขันบับบับลัดคุหง
คนละสองเรือญี่ปุ่นไปซ่างไคคำ
สิบสองบาทกับเศษอิ๊กแปดสิบ
แผนอยเมืองไทยไม่กล้าถลวย
กลิชั่นเรือเบื้องใหญ่เรือไม่ออกร
อยู่บันเรือเบื้องแท้นั่นนอน
กรนเช้าวันพลันบับส์ไปโขัวบ่า
เพื่อวุคแขขะแปลกหน้าเอาริวโชว
วันทศหาโมงเศษออกจากท่า
เป็นทส่องสิงคโปร์โภเหลืออิ
ประหลาดแท้แล่นมากว่าอาทิตย์
ทแท้กอย่แค่ภูมิลำเนา
ทบันนงนของแปลกอยู่หลายอย่าง

ท้องลมปลิวพัดไปไกลนักหนา
พระพายพาพรตพรากรต้องจากใจด
ทำหน้าซื่นไม่พรั่นไม่หวั่นไหว
แสนacula ใจส่องวันนานเหลือทน
ชาต้องบีบประทกลดอนนอนอิ๊กหน
ชาวบ้านหลับสันทิสันทิรา
ของฝรั่งสิงคโปร์ โภหนักหนา
เรือสินค้าจอดอยเก็บบริชย์ลำ
ทเร็วๆ ไฟลือตกล้าพาดคำ
สังให้ทำการขันขันบนเรือ
ทำเป็นก้อนโตใหญ่மากมายเหลือ
ไม่น่าเชื่อมากจากไหหนช่างกายนอง
ทำเบียดเสียดทำเบียดยกันจัดๆ
คพคคล่องท่าเอกสารงานไม่ทำ
ขัน
ของฝรั่งขอเมริกาช่างน่าขำ
ด้าจะนำมานเทียบเปรียบเงินไทย
ชุมชนมีบันว่าน่าใจหาย
หอกยาทก์สบายนไม่อาจทร
กปีตันบอกอิกส่องวันฉันสะห้อน
วันพรุ่งจรเข็นใหม่ในสิงคโปร์
เป็นวิลลางสูงทำทำไว้โภ
เป็นคนโภมีเงินเกินกว่าใคร
มุงหนาสบันนงผั่งเมืองใหญ่
เย็นເກະใหญ่ใจลี้เชทบระเทศเรา
ในใจคิดว่าคงไกลเหมือนใจเขลา
คนใจเยาคงไม่เชื่อคังพวรรณ
ทั้งท่านกลางເກະใหญ่ไม่กังชา

ขึ้นง่ายลืมริดไอใชไฟฟ้า
สองพันปีกกว่าไม่นานจะขึ้นสัก
พาขันสู่ยอดแท่นแก่ใจ

อิกโบสดงของเจ้าเข้าด้วยสร้าง
ไม่ได้กรงได้รังสักทัวเดียว

จากบันทุณฑ์เด็กเวลาค่ำ

สุมหาสมทรอนเดียครรไถ^{ไถ}
สับสองวนคันนามหาสมทร
บึงเห็นน้ำกับพ้าไม่พบผง

ลงเอกนเป็นวนทัยสบເຂົດ

มิเวลาซัวโมงกว่าจิงๆ

แท่กระนันนันยังอยากขันผง

ชุวนกันพร้อมขันผงบ่อพอหายเพลีย

ทเยเกนเห็นชนเก่าเฝ่าอาหารบ

รปกซัวทัวกคำกระไวรด

มิต่านานໂຍรวมเก่ากล่าวอ้างไว

ເງາະตามพบนางชិขា

อิกນสวនជិขាជាត្រามาสร้าง

น้ำไม่มเปลกแท้แยกนันต

เข้าเรอกិច្ចແນ່ແຢລວគរប

เหมือนกันหมากบีระเทศเขตอาบ

ร้อนอย่างหรือที่ขาดกล่าวคำใจ

ร้อนขันพอกหนไดกิไชย

ร้อนนักหนักร้อนนอนไม่หลับ

เข้าห้องน้ำชำระทัวผิวกาย

สามวันเวอแดงซังสุເອຫ

มุ่งเข้าคลองสເບືກໃກລຈิงๆ

คลองเพອรคណานท่านมาสร้าง

ลักท้ายผาสໍຍອຄສງกระໄວ
นແຮດມນຍເຫັກວາມຄົກປະຄົມຈູ້ໄວ
ກເຮືອໃຫຍ່ສຳນິກະຈົດເຕີວ

ໃຫຍ່ກວ່າງເລີຍງ້ໄວ ໄຫ້ວາດເສີວ
ມັນຄົດເຄຍວອຍໜ່າຍທົກລົວເຫດ້ອໃຈ

ຄລຸກຮ່າງໃຫຍ່ເຮືອເຂົຍພົບປ່າງ
ເບີນທສົກເບືອໃຫຍ່ໃຈອັງວັງ
ແລ້ນອິຍກລາງສາຍນ້າໃຫ້ຊ່າງ

ເຕີມນາເສຣຈເຮືອຈອຄຣົມຄລົງ

ເຮອຈະວົງສ່ສເອຫະເຫດອາຮະເບຍ

ຕ້ວຍເດີນນັກບັນອນແສນອ່ອນປ່ລຍ

ອຍ່າງໄວເສີມມີເວລາຍືກາຍ

ພົວດຳຂລັບຄົກົດລ້າຍກັບຜົດ

ເພົາເຫັນຖາເຈວູແຕ່ເດີມນາ

ກົມຕຽບໃຫຍ່ໂຈໂຮມອນໂຖໜັກຫານ

ເສັນຫາຍອດຫຼືເບື່ນຄົກນ

ກົດລັງກັບສະຮ່າງນ້າຂັ້ນ

ອຍ່າງໄວກັນຈະໄດ້ອຳບໜູຈົວງ

ເຫັນອອກຈັບເຕີມຕົວຫົວກັງຫລັງ

ນອນເດີນນັກຮ້ອນແທບຫັກສັກສບອນ

ເທົ່າຮັນໃຈໝາພຣາກຈາກຄານອນ

ຂ້າອ່ອນນັມຍອມຮັບກັບຮ້ອນໃຈ

ດັກຂົນພລັບເຫຼັກເຫັນອອນໄນ່ໄຫວ

ໄນ່ທັນໄວເຫັນອ່ອມແສນກລຸ່ມຈົງ

ອຍ່ໃນເຂດອີປີປີໄນ່ສົງສົງ

ນ້າໄຫລນິ່ງເຮືອແລ່ນໄນ່ສະເຫອນ

ຫຼຸດຄລອງກວ້າງງານແທ້ໄມ່ນເຫມອນ

เป็นระยะสองผองตงบ้านเรือน
ที่ปอร์ตไซด์ไครเด่าเข้ามาสร้าง
มองจากเรือเร็วๆ รถศักดิ์
เสียหายแล่นเรือรับพรากของจากผัง
ได้ยินกล่าวเข้าของรถกจิตใจ
หากปอร์ตไซด์มาได้ใกล้สองราตรี
สองผองอิตาเดียนสร้างอย่างแบบครู
บัดเดียวไว้เรือแล่นออกจากช่อง
ครัวใหญ่ไก่ผึ้งลับสายไปพลัน
กรุ๊โคคเกย์วอยู่กลางผังสมควร
กล่าวกันไว้หลายกาลปั้นปั้น
กวายไม่รู้เมื่อไรพำะเบี้ก
ให้หล่อมันทุ่มคนไม่พ้นตาย
คนนั่นวนทิยสบแก้
จั๊กให้กิน “คินเนอร์ พราก” ยามจากกัน
ห้องอาหารพลันแท่งสวยสลัง
ไครรังค์น้อยห้องชั้งซ่างทำเป็น
เหล้าค็อกจั๊กมาสารพัด
หากไม่ชอบชอบใจไม่รับประทาน
เสริร์วบทานอาหารเย็นแรกหมวก
แฉมติดใบผุดเสือกำลงบิน
บนคาดพ้าจั๊กโตะประคบชง
ต่างอยชัยให้พรมามจราดา
สามสิบเอ็ดเรือถังซึ่งเยนว
ตั้งใจคิดจิตคงอยู่ตรึงกาย
อนิชาญามพรากจากเรือใหญ่
สามสิบวันเรือนน้ำพอดันฯ

แลส่วนของฝรั่งไม่รู้สา
เขตเมืองกว้างทอกอรามงานนักหนา
งามหนักหนาสุดงานความวิไล
สันความหวังคงดูลขอกทศกิริว
หวังจับจ่ายซอกลองเที่ยวมองดู
เรือແດນผ่านซูชลบ้านเมืองหาร
ไครนาคไม่วายพิศคิดอัศจรรย์
ครรไกด่องส์ทะເດເຮືອເຫັນ
ไม่ข้ามวันเห็นເກະສຕ່ອມໂບລີ
ນิคວັນຜົດຮອນແສງແຮງຮັນຍື
ຜາເຊັ້ນນັບວັນຂັ້ນຕຽຍ
ແຮງຮະເບີຄຣອນແສງແຮງສຕ່າຍ
ສັຫງຫຍ່າຍຍັບຫ້າຍฉบับພັນ
ກັບຕັນເຈົ້າອງເຮືອຂົມໍ່ຂົມໍ່
ฝรັນນັ້ນເຂົ້າເຮົາກວ່າແພົວເວັດລີ
ກູ້ใหญ້ກວ້າງຂອງທຸກປິລິວເກີນ
ອາຫາມເຢັ້ນມອນໂພ້າງ
ກາມດັນຕັກໄວ້ໃນຈັກຫັນ
ບໍ່ຍົບເຕີນຜ່ານ “ໂນມອ່” ກໍໃນວິນ
ສຸນສະກວກເຕັກຜູ້ໃຫຍ່ໄຟ້ໄຟ້
ຄຽນເສົ້າສົນຄອຍໆເຕີນການອອກນາ
ເພອເບີນນັກຄົມໃຫ້ຮັກໝາ
ເພື່ອວັນຫັນຫັກຈຳກຳປະຈຳໃຈ
ໃຈຮະວ້າຫວັນພັນຈິດຫາຍ
ຫວັນສບາຍສອງວັນດັງຫັງລອນດອນ
ກັ້ວບັນໄກສູ່ທ່າໃຫ້ໃຈສະຫຼັນ
ນັ້ນຕາກອນພວກລູດເຮືອແດະກັບຕັນ.